

ת"פ 44569/03/21 - קאסם איסמעיל קאסם עלי, חסן איסמעיל קאסם עלי נגד ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עתפ"ב 44569-03-21 קאסם עלי ואח' נ' ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא
המבקשים
1. קאסם איסמעיל קאסם עלי
2. חסן איסמעיל קאסם עלי

נגד
המשיבה
החלטה
ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי

נגד המבקשים ונאשם נוסף (נאשם מס' 1 בכתב האישום - להלן: "חיראללה"), הוגש כתב אישום בבית משפט השלום בבית שאן. על פי כתב האישום המבקש מס' 1 וחיראללה לא קיימו צו בית משפט, עבירה לפי סעיף 210 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965. למבקש מס' 2 יוחסו גם עבירות של שימוש טעון היתר ללא היתר וביצוע עבודות ושימוש הטעונים היתר, ללא היתר. העבירה האחרונה בוצעה יחד עם המבקש מס' 2.

ביום 9.2.21 נגזר דינם של המבקשים, לאחר שהודו בכתב אישום מתוקן, והורשעו בעבירות שפורטו לעיל.

כתב האישום שהוגש כנגד המבקשים עסק באי קיום צו להריסת שתי יחידות דיור מבניה קשיחה בשטח כולל של כ- 243 מ"ר, המשך שימוש ובניה בשתי היחידות הללו והכל ללא היתר בנייה בקרקע שייעודה למגורים בכפר טועאן.

בקצרה אומר כי עוד ביום 11.9.89 ניתן נגד המבקש מס' 1 וחיראללה צו שיפוטי להפסקת הבניה. בשנת 89 הוגש כנגדם כתב אישום בגין ביצוע עבודות בניה טעונות היתר ללא היתר במקרקעין. ביום 23.11.89 הורשעו המבקש מס' 1 וחיראללה על פי הודאתם בעבירה שיוחסה להם והם חויבו להרוס את הבניה הבלתי חוקית עד ליום 23.11.90. משלא בוצעה ההריסה במועד, הוגש נגד המבקש מס' 1 וחיראללה כתב אישום נוסף בו יוחסה להם עבירה של אי קיום צו שיפוטי וביום 12.9.91 הם הורשעו על פי הודאתם בביצוע העבירה הנ"ל.

כאמור, כתב האישום הנוכחי, על פיו (בתיקונים מסויימים), הורשעו המבקשים, הוגש כנגדם לאחר שלא פעלו לקיום הצו, המשיכו להשתמש במבנה שנבנה שלא כחוק ואף הוסיפו עליו.

בעקבות ההרשעה נדונו המבקשים לעונשים הבאים:

עמוד 1

א. המבקש מס' 2 וחיראללה חוייבו כל אחד בתשלום קנס בסך של 70,000 ש"ח או 280 ימי מאסר תחתיו. נקבע כי הקנס ישולם ב-70 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.4.2021 ובכל 1 לחודש העוקב, ועד לפירעון הקנס.

המבקש מס' 1 חוייב בתשלום קנס בסך 90,000 ₪ או 360 ימי מאסר תחתיו. נקבע כי הקנס ישולם ב-90 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.4.2021 ובכל 1 לחודש העוקב, ועד לפירעון הקנס

ב. המבקש 1 וחיראללה נדונו למאסר על תנאי של חודשיים למשך שנתיים.

ג. על כל אחד מהמבקשים הוטלה התחייבות להמנע מביצוע עבירה מן העבירות שבהן הורשע למשך שנתיים, שאם לא כן יהיה צפוי לתשלום סך של 50,000 ₪.

ד. כמו כן, הוצא צו הריסה ואיסור שימוש שייכנס לתוקף בתום 6 חודשים ממתן גזר הדין, אלא אם יושג היתר כדין.

ה. המבקש מס' 1 וחיראללה חוייבו ביחד ולחוד לשלם אגרה בסך 23,133 ₪ בתוך 90 יום ממתן גזר הדין.

כנגד חומרת העונשים האלה הוגש ערעור לבית משפט זה ויחד עימו הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין עד להכרעה בערעור. על פי החלטתי הוגשה הבהרה מצד המבקשים, שלפיה, הבקשה מכוונת אך לרכיבי הקנס, כפל האגרה וצווי ההריסה ואיסור השימוש, שלגביהם התבקש בית המשפט לעכב את הביצוע **אף למשך 6 חודשים לאחר ההכרעה בערעור.**

המשיבה מתנגדת לבקשה וטעמיה מקובלים עלי.

מבלי להכנס לסיכויי הערעור (אליהם לא התייחסה כלל בקשת המבקשים לעיכוב הביצוע), אין כל עילה בראי מאזן הנוחות, להורות על עיכוב רכיבי גזר הדין.

בכל הנוגע לקנסות-מדובר ברכיב כספי, שכלל אין הצדקה לעכבו, בפרט כאשר בית המשפט קמא פרס תשלום הקנס לשיעורים. גם אם יתקבל הערעור ויפחת גובה הקנס אין סיבה לעכב את התשלומים, מה גם שלא פורט מה הנזק שיגרם למבקשים, אם לא יעוכב רכיב הקנס, כמבוקש.

המבקשים כאמור, לא הצביעו על קושי כלשהו בהשבת כספי הקנס, אם יחלו בתשלומם על פי השיעורים שנקבעו בגזר הדין, לפיכך, אין המדובר בנזק בלתי הפיך וככלל אין לעכב את ביצוע תשלומם (ראה ע"פ 6421/08 **אבו רויס נ' מדינת ישראל**, (22.7.08)). כך גם לא הועלתה כל טענה בנוגע לקושי מצד המבקשים לעמוד בתשלומים שהוטלו עליהם.

באשר לכפל האגרה- נקבע כי סכום זה ישולם בתוך 90 יום ממתן גזר הדין. מדובר ברכיב כספי, בסכום שאיננו גבוה במיוחד ולא פורט גם בהקשר זה מה הנזק שעלול להיגרם למבקש מס' 1 אם לא יעוכב תשלומו.

בכל הנוגע לצווי ההריסה ואיסור השימוש, אין כל צדקה עניינית לעכב או לדחות את תחילתם. מעבר לכך שמדובר בהליכים המתמשכים מזה שנים, כאשר המבקש מס' 1 כבר הורשע בעבר באי קיום הצו ובמקום לבצעו המשיך לבנות ולהשתמש במבנה הבלתי החוקי, הרי שעה שהערעור קבוע לדיון ביום 20.5.21 הרי אין מקום לעכב כניסת הצווים לתוקף. ככל שירצו המבקשים לטעון לכך שיש סיבה לדחות את תחילת ביצוע הצווים לאחר ההכרעה בערעור, יהיו רשאים לטעון לכך בפני בית המשפט קמא (במסגרת התנאים הקבועים בחוק) או בפני ערכאת הערעור, ובקשתם זו איננה יכולה להיות חלק מבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין עד להכרעה בערעור.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז ניסן תשפ"א, 30 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.